

از رنج نامه ها تا گنجنامه! "سیا" ست گام به گام به عقب!

بیوسته گذشته بخش یکصدوسی و سوم

از همه دوستان و مبارزان راستین راه آزادی و عدالت می خواهم که این یادداشت را حتماً از شروع تا به انجام بخوانند شاید جواب بسیاری از پرسشها و ابهاماتی را که پس از امضای طوماری موسوم به موافقتنامه صلح دولت وحدت ملی افغانستان با گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی افغانستان نزد همه ما خطور کرده و گاهی در یادداشت های این قلم نیز به آن اشاراتی شده است دریابید . هیچکسی نباید تصور فرماید که وقتی من از خستگی و ضعف اساسی یکی از راهیان نامدار راه آزادی و استقلال مطالبی را مینویسم متأسف نیستم . زیرا ممکن است با نقد و نوشتن اینگونه یادداشت های انتقادی مردم بی پناه افغانستان یک درد تازه ای را پیدا کنند و موجب دردهای تازه ای گردند

چنانچه شما دوستان آگاهی دارید و شنیده اید اخیراً با یک مقدمه ای پرزرق و برق و پرهزینه وبه کمک دلالان شناخته شده ای دست گلبدین حکمتیار یکی از نامدارترین مبارزان و جنگجویان نهضت اسلامی افغانستان را در دست حنیف خان اتمر از بازجویان معروف دستگاه امنیتی رژیم حزب دموکراتیک خلق افغانستان " خاد " که حضور در معرکه معروف جلال آباد از افتخارات خود می داند گره بست و بسیاری از قلم بدستان من جمله این قلم درباره این وصلت "سیا" "سی" نوشتیم و برجگذاشتیم .

<https://www.youtube.com/watch?v=684M2JXF21k>

هنوز سلی از این تحلیل های که زیاد تر آنها از خنجره های معلوم الحال و شناخته شده ای برمی خاست و هیچگونه الترناتیف و بدیلی برای اعاده صلح و آرامش در جامعه ای جنگزده افغانسان نداشتند احتوا میکرد که همه را دشمنان صلح معرفی نمودند و گفتند و نوشتند و از قول این جماعت ، اکثریتی از تحلیل گران و دانشمندان یا مخالفین تحقق موافقتنامه حزب اسلامی بر هبریی گلبدین حکمتیار با حکومت وحدت ملی افغانستان کسانی اند که گویا به عنوان جاسوسان یهودی ها و نصرانی ها از جانب مجاهدین

حزب اسلامی افغانستان نشانی شده و در معرکه چندین ساله جهاد مقدس از سوی مجاهدان حزب اسلامی سرکوب گردیده اند!! هر چند باید گفت: «هرچه از دوست میرسد خوب است، گر همه سنگ و همه چوب است» ما و اکثریتی از مبارزین و آزادیخواهان همان زمان گفتیم و نوشتیم؛ چماقی که امروز بالامیرود فردا با ذلت بینظیری پائین خواهند آمد و به مانند شلیک "توپ"ی است که وقتی شلیک میشود در بازگشت خود ما را متلاشی میکند. اکنون نیز از آنجا که اصطلاحات وحدت ملی، دموکراسی و آزادی خواهی و ازین قبیل ورد زبان خاص و عام شده است هرگونه اظهار نظر اصلاحی در باره صلح عمل خشونت آمیز تلقی میگردد.

<https://www.youtube.com/watch?v=S9WpVNIP2Ro>

من به عنوان یکی از نخستین قربانیان تروریسم که بیش از هر فرد دیگری دغدغه صلح را در قلبم می پرورانم اکیداً باور دارم وقتی مفاهیم و مطالبی چون صلح و باور بر عدم خشونت در وجدان عمومی مشخص نباشد و هنوز هم بصورت بالقوه در اظهارات و عملکردهای وی به مشاهده رسند بدون آنکه برای اثبات وجود چنین جرثومه خبیثه به صغری و کبری متوصل شویم به نتیجه ای دست خواهیم یافت که ویروس خشونت در گروه خون وی جاگرفته است هرگاه شرایط برای حمله این ویروس فراهم آیند بدون شک که از حالت بالقوه بیرون آمده و به عنوان یک جراثیم مهلک عمل خواهند کرد. در این صورت هر نوع موافقتنامه و ثبته و هر سند دیگری توجیه کننده جنایت خواهد بود.

اکنون ببینیم که آیا برآستی هم حضرت گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی افغانستان که تازه با حکومت وحدت ملی بروزن "مالی" پیوسته است و در محضر صد ها تن از هواداران بلند پایه که پس از ارائه یک خطبه غراً با مضا رساند و بر امضای قبلی میان آقای امین کریم از نماینده گان صلح گلبدین حکمتیار و حنیف خان اتمر بازجوی معروف خاد رژیم ببرک کارمل و قاتل هزاران انسان بی گناه به امضا رسیده بود مهرتائید گذاشت، بگذریم از اینکه آقای گلبدین حکمتیار در چندین دهه تاریخ افغانستان شعار های تحکیم و برپائی جامعه آزاد و عادلانه را سر می داد و آزادی و عدالت را در تحقق اندیشه های اسلام بحیث راه حل تمامی زمانه ها و در میان تمامی نسل ها می دانست و اکیداً شعار میداد که راه حل تنها با تطبیق اسلام راستین ممکن است و بس. همچنان بگذریم از این که وی و حزب اسلامی وی را یکی از اطراف اصلی جنگ های داخلی میدانست و باید از مردم فقیر و جنگزده افغانستان پوزش باید می طلبید، که نه تنها از مردم مظلوم افغانستان عذرخواهی نکرد بلکه از فحوی گفتگوی حبیب الرحمن حکمتیار با یکی از شبکه های تلویزیونی حس غریب و شگفت انگیزی القأ میگردد

<https://www.youtube.com/watch?v=FMP1IQTCYDU>

که لابد باید همه وارثان شهدای جنگ های کابل به نمائنده گی از قربانیان شهید شان از جنگجویان حزب اسلامی و شخص گلبدین حکمتیار طالب پوزش گردند که اعضای خانواده آنها در راه جهاد مقدس و تحقق جامعه مورد نظر حزب اسلامی افغانستان مزاحمت ایجاد نموده بودند!! اما اکنون ببینیم که

حضرت گلبدین حکمتیار وقتی پس از ابراز امتنان از حمایت ملا رسول آخند امیر طائفه ای از طالبان که از موافقتنامه حزب اسلامی با دولت وحدت ملی به عمل آورده بود و اعلامیه آن تنها در سایت [شهادت ارگان نشراتی حزب اسلامی](#) انعکاس یافته بود از تمامی مخالفان مسلح حکومت می خواهند که از این شیوه پیروی کنند و از راه گفتگو به اهداف شان نائل آیند

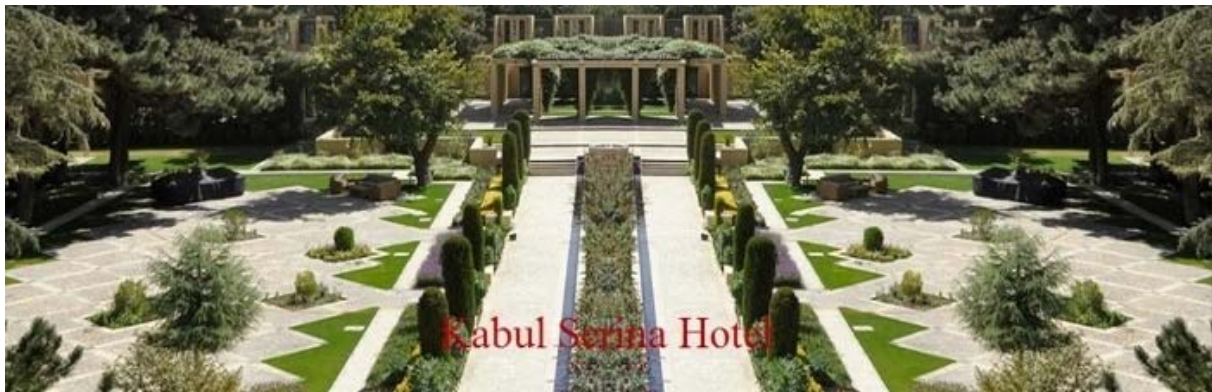
https://www.youtube.com/watch?v=n7_njIBqF1g

و در ضمن برای اطمینان آنها میفرمایند که مطمئن باشند حزب اسلامی افغانستان در کنار شان خواهند بود اگر ما توانیستیم برای تحقق جامعه مطلوب مان بدان دست پیدا کنیم آیا بهتر نیست که این گفتگوها را ادامه دهیم و اگر نه هیچ کسی راه جهاد و مقاومت را از ما ننگرفته اند. وی در همان سخنرانی از تمامی افغانها خواست که بیایند و همین راه را انتخاب کنند برای رسیدن به اهداف مقدس خویش همین شیوه ای مذاکرات بین الافغانی!! را ترجیح دهیم زیرا به نظر وی گرفتن پوسته ها و ولسوالیها دست بدست شدن آنها که منجر به کشتن و مجروح شدن صدها افغان میگردد نه از لحاظ عقلی کار مناسبی است و نه هم از لحاظ شرعی جواز دارد آیا خوب نیست که این راه را ادامه دهیم تا تمامی مشکلات را حل و فصل کنیم؟ اگر نتیجه نداد هیچکسی نه میتواند ما را از مقاومت مسلحانه و جهاد ممانعت کند. جالب ترین و در عین حال اثبات کننده ترین واقیعتی که در سخنان جناب حکمتیار نهفته است آنجا میباشد که وی می فرماید:

https://www.youtube.com/watch?v=1qispu5AK_I

.....اگر برای رفتن به شهر ها نیاز به اجازه داشته باشد هیچکسی نه میتواند برای رفتن به کوه ها سد راه مان شوند!!

سوال اینجاست که چگونه مردم فقیر مان باور کنند و اطمینان داشته باشند که اگر آنچه را که شما اهداف مقدس می خوانید از راه مذاکره و گفتگو که جناب گلبدین حکمتیار آنرا اهداف مقدس مینامند بدست نیارند در دره ها و کوه ها بدست خواهند آورد؟ بر علاوه آن با حضور نیرومند جامعه جهانی در افغانستان چگونه خواهید توانیست مردم عذاب دیده و جنگزده افغانستان را بصورت مسالمت آمیز و با نسخه بی بدیل، پویا و بروز شده در همه ساحات حیات اجتماعی و اقتصادی یاری رسانید؟ در حالیکه گزارشهای وجود دارد که هزینه های دفاتر واقع در پشاور پاکستان نیز از پولهای همین به قول معروف "یهود و نصرا" پرداخته میشوند.

این چگونه مذاکرات بین الافغانی است که در هتل های پنج ستاره مانند [کابل سرینا](#) - [صافی لاند هتل](#) واقع در شهر کابل با هزینه های سنگین تدویر میگردد؟

